

- i andra hand, upphäva den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 22 maj 2014 i mål T 95/13 och återförvisa målet till tribunalen,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför två grunder till stöd för sitt överklagande. Den första grunden består av tre delar:

1. Den första grunden:

Den överklagade domen innebär ett åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 ⁽¹⁾:

- Bedömningen av huruvida ett kännetecken kan registreras ska grundas på de aktuella varornas eller tjänsternas ordalydelse. Detta har inte skett i målet vid tribunalen. Tribunalen har istället grundat sig på klagandens webbsidor och på varuförteckningen för ett amerikanskt varumärke som inte är föremål för tvisten.
- Även med tribunalens tolkning av ordet HIPERDRIVE kan kännetecknet HIPERDRIVE endast beteckna ett reglage. Den påstådda beskrivningen av det i de aktuella varorna inbyggda reglaget avser emellertid inte några väsentliga egenskaper hos varorna själva. Tribunalen har således använt unionsdomstolarnas senaste praxis vad avser de aktuella kriterierna på ett felaktigt sätt (se tribunalens dom av den 15 januari 2013 i mål T-625/11, BSH mot harmoniseringsbyrån (ecoDoor2) ⁽²⁾ och domstolens dom av den 10 juli 2014 i mål C-126/13 P, BSH mot harmoniseringsbyrån ⁽³⁾, punkt 27).
- Tribunalens felaktiga antagande att "HIPER" kan liknas vid "HYPER" grundas, då dessa uttryck aldrig har använts som synonymer, på den felaktiga uppfattningen att såväl "HIPER" som "HYPER" uttalas på samma sätt på engelska. Detta felaktiga antagande av tribunalen har inte bevisats eller motiverats, trots att klaganden gett talrika exempel på det motsatta förhållandet. Enligt rättspraxis utgör frågan om huruvida tribunalens motivering av en dom är motstridig eller otillräcklig en rättsfråga.

2. Den andra grunden:

- Den överklagade domen innebär ett åsidosättande av grundläggande unionsrättsliga principer, nämligen principen om likabehandling och förbudet mot godtyckliga åtgärder. Det är harmoniseringsbyråns fasta praxis att vid registrering inte likställa beståndsdelen HIPER med "hyper". Denna praxis förelåg innan ansökan om registrering av det omtvistade kännetecknet gjordes och den har fortgått därefter. Det är här fråga om en annan situation än de fall då sökanden enbart åberopar tidigare ansökningar. Den omständigheten att harmoniseringsbyrån efter att ha avslagit den omtvistade ansökan inte längre haft invändningar mot varumärken med beståndsdelen "HIPER", visar att avslaget på den omtvistade ansökan utgör ett åsidosättande av principen om likabehandling och förbudet mot godtyckliga åtgärder.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2013:14

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2065

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 7 augusti 2014 – C mot M

(Mål C-376/14)

(2014/C 351/09)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: C

Motpart: M

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär förekomsten av de franska rättsprocesserna rörande vårdnaden om barnet, med hänsyn till omständigheterna i målet, att barnet inte kan förvärva hemvist i Irland?
  - 2) Har antingen fadern eller franska domstolar alltjämt rättigheter i fråga om vårdnaden om barnet, vilka medför att kvarhållandet av barnet i Irland blir olovligt?
  - 3) Har irländska domstolar rätt att bedöma frågan om barnets hemvist under omständigheter där barnet varit bosatt i Irland sedan juli 2012 – vid vilken tidpunkt flytten av barnet till Irland inte stred mot fransk lag?
-